

Redacția și administrația
Tipografia:
BKAȘOVU, piața mare nr. 22
Adresă în Brașov nu se
poartă. Manuscrisurile nu se
returnează!

Biroouri de abonament:
Brașov, piața mare nr. 22
Inserate mai prețioase în Viena
Adolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(No. 11), J. Neudruck, Alois
Hörsing, H. Döcker, A. Oppel, J. Do-
nner, în Brașov: A. V. Gold-
berger, Anton Meier, E. Kisten, Bernat,
Frankfurt: G. L. Döcker, în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o soră
armonioasă pe o coloană 8 cr.
și 80 cr. înmăbră pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
supra taxă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
costă 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în fă-care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
în administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 159.

Brașov, Joi 18 (30) Iulie.

1891.

Brașov, 17 Iulie v.

Ce mai e și ce-o să mai fie cu proiectul de lege asupra reformei administrației?

Camera ungară desbate fără sfârșit asupra lui, și acum, la finea lui Iulie, abia a ajuns la § 1 și mai sunt înderțuți 280. Stânga extremă continuă cu multă energie tactica ei obstrucționistă și în curând guvernul, în fața imposibilității de a duce la sfârșit programul său și de a face destul cerințelor parlamentare, va trebui să ia o hotărâre definitivă într-o parte sau alta.

Interesele deputaților ceru imperios amânarea ședințelor dietei cel puțin pe câteva săptămâni de veră. Acesta însă nu se va pute în fața atitudinii obstrucționiste a stângerilor extreme. Der nu se va pute termina nici dezbaterile bugetare, nici aceea asupra tratatelor internaționale, ce sunt la ordinea zilei, asupra proiectelor de legi de „garanție” ș. a.

A bătut la ochi, că în discușiunea asupra § 1, ministrul-președinte Szapary n'a luat cuvântul până acum. Prietini ministrului susțin, că acesta a tăcut până acum, fiindcă deodată acesta va veni cu o surprindere înaintea camerei, anunțând amânarea sau poate chiar și dizolvarea ei.

Oricum ar fi însă rămâne neîndoios, că stânga extremă este firmă hotărâtă a nu cedanidecum, ci ea va purta discușiunea cu săptămânile și cu lunile, până ce li se va urî cumplit celor dela putere.

Decă partida guvernului va lua parte la această discușiune, atunci ea nu va mai pute acusa pe cei din opoziția extremă, că fac obstrucțiuni.

Ciudată de totu este în această afacere serioasă și gravă atitudinea contelui Apponyi și a partidei sale, care în cestiunea reformei sprigi-

nesce guvernul, der în genere nu merge solidar cu elu. Guvernul nici n'are lipsă de alianța opoziției moderate, prin urmare nici nu-i ofere vr'unu avantaju pentru sprijinul ce i'lu dă în afacerea reformei administrative.

Forțe bine caracterizate în numărul său mai nou organul principal al stângerilor extreme, „Egyetértés”, poziția această ciudată a Apponyistilor, între cele două partide, dela guvern și din opoziția extremă, cari se luptă pe viață și pe moarte.

Numita foiă dice ironic, că partida lui Apponyi e superfluă adu în parlamentu. E superfluă pentru că proiectul de reformă, majoritatea ilu poate vota totu atât de bine fără opozițiunea moderată ca și cu ea; decă e însă vorba de a face să cadă proiectul, atunci partida „independentă” este totu așa de tare de a face acesta singur, cum ar fi și atunci, decă i-ar ajuta opozițiunea moderată. C'unu cuvântu astădi, opozițiunea moderată n'are nici o greutate nici în dreapta, nici în stânga, nici în sus, nici în jos.

E clar, că lupta va avé să se decidă între majoritatea guvernamentală și stânga extremă și dela rezultatul ei atâră multu, forțe multu, deși s'ar păre, că toate partidele maghiare tindu la unu și același scopu.

La cestiunea demonstrațiilor din Fiume.

Din Viena primesce „Egyetértés” următoarea telegramă sensațională, cu data de 27 Iulie:

In cercurile politice de aici, e răspândită știrea, că demisiunea ministrului de honveđi hr. Geza Fejervary este în ajun de a se săvârși și nu peste multu ea va urma neapăratu.

Demisionarea ministrului de honveđi stă în legătură cu afacerea Ugron-Uzelac și fața cu persoana ministrului această afacere se agravează prin impre-

jurarea, că în urma propunerii lui Beöthy Akos, ea va trebui să vină înaintea comisiei de imunitate, care va trebui să raporteze despre rezultatul parlamentului.

Fața cu cestiunea această ministrul Fejervary are cu totu alte vederi, de cum au secundanții lui Gavrilu Ugron împreună cu toți deputații, — afară de doi — pe cari i-au convocat ei la consultare în privința această. Ministrul nu aprobă nici de cum părerea acelor, cari în provocarea căpitanului Uzelac vedu o vătămă a dreptului de imunitate alu deputaților. Acesta a voit să declare ministrul numai decă în dietă, der ministrul-președinte a prevenit pe Fejervary și astfel a împedat pentru acelu momentu ivirea crizei.

Crisa însă nu se va pute amâna și mai departe, decă numai până atunci, până când comisiunea de imunitate, în înțelesul regulilor parlamentare, va fi silită a se ocupa cu această cestiune și despre rezultatul va trebui să raporteze dietei.

După cele întemplate, comisiunea de imunitate seu va declara în raportul său, că provocarea căpitanului Uzelac a fost o vătămă pentru dreptul de imunitate alu deputaților, seu că căpitanul Uzelac n'a vătămatu nici unu dreptu. In casul dintei, comisiunea de imunitate va veni în contrațicere cu modul de vedere alu ministrului Fejervary, in casul de alu doilea însă, ea va veni în contrațicere cu acei deputați, cari nu l'au lăsat pe Gavrilu Ugron să primescă provocarea la duelu. După ce însă majoritatea dietei nu este de acord cu vederile lui Fejervary, comisiunea de imunitate de sigur încă se va declara în contra modului de vedere alu ministrului.

In casul acesta, ministrul Fejervary a declarat, că elu nici o oră nu va mai fi membrul unu parlamentu, care vré să dejosescă corpul oficerescu prin aceea, că prin o hotărâre principiară îi refuză acestuia dreptul de a-și căuta satisfacția pentru o ofensă personală, in timp ce ori cine altul poate să-și capete satisfacția.

Declarația această o face ministrul în publicu, cu totu pe față, așa că din astă cauză el i a avut discușiuni înflăcărâte cu mulți membri din partida guvernului. Modul de vedere alu lui Fejervary ilu împărtășește întregu corpul oficeresc și toamai de aceea, ministrul nu mai poate tăce seu rămâne indiferent.

Din astă cauză, în cercurile politice din Viena se crede neîncunjurabilă izbucnirea crizei.

SCRILE ZILEI.

— 17 (29) Iulie.

Cestiunea teatrului german în Pesta.

Foile unguresc sunt forțe cătrănite din cauză, că hr. Friderich Kochmeister împreună cu mai mulți cetățeni germani din Pesta au înaintat o cerere la Maiestatea Sa monarhul pentru subvenționarea teatrului german, ce voru să-l înființeze în Pesta. Pote toamai fiind-o Maiestatea Sa s'a arătat binevoitoru față cu această cerere a Germanilor din Pesta, foile unguresc nu mai pot de necăzu și „Egyetertés” cu deosebită bucurie spuue, că toamai din cauza acelei petițiunii, ideia de a înființa unu nou teatru german în Pesta va rămâne nerealizată, deoarece majoritatea acționarilor au hotărît să-și revocă subscrierile și să renunțe dela ideia reînființării teatrului germanu. „Egyetertés” numesce „nerușinată” procedera lui Hochmeister și dice, că mai mulți membri ai camerei de comerci și industrie din Budapesta au hotărît, să-și ceră acestuia demisionarea din postul de președinte alu numitei camere, propunend totodată, ca portretul lui să fie datu afară din sala de ședințe a camerei.

Unu preot român călcatu de trenu.

Din comitatul Aradului ni se scrie cu data de 28 Iulie n. c.: „Vă împărtășesc durerosa știri, că preotul român Vincentiu Ioanovici din Cuvin, unu dintre cei mai religioși și simpatioși preoți din diecesă Aradului, aseră, in 27 Iulie, la o anumită distanță dela stațiunea Gyroc, unde in nemijlocită apropiere

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

3)

Carnetul roșu.

Novelă, tradusă de Moșul.

Lumina cea forțe viuă a unei astădi părea, că vré să concureze cu splendida lumină a gazului pe stradele Parisului. Cu tôte că Parisianul iubese noptile cu lună, și cei fără ocupațiune le salută totdeuna cu bucurie, totuși astădi erau și indiviđi de aceia cari, in locu de nopte cu lună, ar fi preferit intunecimea mormântului.

Pe una dintre stradele cele mai îndepărtate, din departamentul Passy, câteva figuri se furiau prin umbrele clădirilor monumentale, ca și când ar fi vrut să nu le recunoscă nimeni. La lumina unei patrulau cățiva sergenți, er pe partea neluminată a stradei și se părea, că numai cățiva amatori ai nopții priveau mai d'apropu pe trecători.

Toamai se ntelnesc doi din cești din urmă.

— „E in regulă totu?”

— „Ea n'are ce să facă alta.”

Nimicu mai multu nu și-au șoptit și se despărțiră.

Trecu cam șase minute, când etă se ivesce o birjă de nopte, elegantă, și se opresce înaintea unei case frumoase.

— „Incă n'am ajuns la țintă?”

— „Ince birjarului o voce sonoră de femeie. Birjarul nu răspunde nimicu, ci sta ca înșepenit, pe capră, in timpu ce, din casă alergară cățiva servitori bine îmbrăcați, ca să primescă pe doamna din birjă.

Unu strigatu înădușit, ce putea să provină din spaima unui pasu greșit toamai așa, ca și din durere, străbătu prin aer și aripele grele de stejaru ale porții se închiseră și birja sbură mai departe.

Dama sosită cu birja cădu jos in vestibulu. Părăsindu trăsura, ea simțise, că-i apasă fața o batistă umedă, cu un miros dulce, der greșos. Vru să strige, der vocea i-se înecă și simțirile o părăsiră. Incă odată își dete totă simlința, ca să se elibereze, pe urmă cădu, cu totu inconștia de sine. Chloroformul amețitoru își făcuse efectul.

Omieni, cari duceau pe femeia, ce părea ca murtă, o așezară pe o sofa ridicată, într'o odaia din parteru.

Intrară acum două femei.

Cu instinctul înăscut femeilor, ele scură să caute, conformu ordinului lor, și numai decătu și deteră peste hărtia ascunsă, pe care o luară dela cea amețită.

Femeile disparu in odăile d'alatur.

Urechia particulară a unui fotografu, după șgomotul și închisul cassetelor din odaia mărginașă, ar fi recunoscută, că aici se tracteză despre unu procesu de fotografare. Der nopte! Unde este lumina sorelui? — Intrebare de prisosu. Ore lumina drumontiană seu lumina electrică, nu sunt încă de multu concurenții cei mai periculoși ai sorelui? O clipită de timp, ce nici nu se pote măsura, a fost de ajuns, ca cu ajutorul aparatului fotograficu, să copieze petecele de hărtie, întinse asupra unui planu.

Unu dintre bărbații preșenți, zimbindu făcu unu complimentu damei, care i-a predat hărtiele.

— „Du-le eră la locul lor!”

Acesta se întorse cu tovarăsa ei numai decătu înderțu și, amendou, i-au așezat hărtiile eră in sinu, de unde le scosese.

Unu bărbat micu, cu barbă neagră plină, intră in odaia și se plecă asupra femeii, care se părea, că dorme încă. Pe fața ei se oglindia unu felu de bucurie și fericire, o expresiune, ce se întempla de obicei cu toți narcotizații.

— „Cum îți găsești narcotica, d-le doctoru?” intrebă alu doilea domnu, care intrase după elu.

— „Normalu,” răspunde celu întrebătu, apucându mâna femeii narcotizate și asemănându-i pulsul cu arătătorul de secunde alu unui chronometru de aur.

In minutul acesta se ridică genele femeii, care încă totu zăcea fără conștiință, bulbucul ochiloru căpătu viață și se îndreptă, cu mirare acuş in dreapta, acuş in stânga.

— „Indată își va redobândi și auzul și colorea feții,” dișe micul doctoru, care se duse după aceea la o sti-

avea nise pământuri, în momentul nenorocitului când voia să treacă peste linia ferată, a fost din neprecauțiune *calcată și omorâtă* de trenul ce venea din Ardeal. Nenorocirea a provenit parte din neprecauțiunea împiegaților oăii ferate, parte din cauza amurgului sării, ce pôte înșelând ochii nenorocitului preot, acesta a crezut că mai are răgaz să treacă peste linia până a nu sosi trenul. Astfel familia nenorocitului preot e lovită de o grea încercare er poporeni și au perdat pe iubitul lor păstor.

Mesuri anticlerice. Consiliul sanitar superior din România a cerut dela ministrul de interne un credit de 20,000 cu scop de a lua mesuri în contra pericolului colerei din Asia.

Briculă „Mircea“, din flota română, va face o călătorie de trei luni la Constantinopol, Chio, Rhodos, Candia și Salonică.

Atentat. Am amintit într-o telegramă, că ministrul francez Constans, și doi funcționari erau să fiă victima unui atentat, despre care circula următoarele amănunte: D. Donstans a găsit pe biroul său o carte de rugăciuni, pe care era pusă o scrisoare. Ministrul recunoștea scrisoarea uneia din nepoțele sale, a crezut, că această carte vine dela aceasta; a trimis totuși d-nei Constans. — Scrisoarea nefăcând mențiune de trimiterea vomei, d-na Constans a presupus, că ăsa carte conținea mardarii, așa precum nemulțumirii trimet câte odată membrilor guvernului și a trimes-o intendentului ca să o arunce. Valetul de cameră care o ducea a zărit un fițil eșind din volum. Șeful siguranței a dat să se examineze pachetul de cătră directorul laboratorului municipal. Directorul a lovit firele ierbii găsite cu un ciocănaș; s'a produs o detașare asemenea aceleia a mai multor focuri de pușcă. Cartea ascundea o cutie de sardale, în care se găseau 200 grame de fulminant, vre-o 20 glonțe de revolver înfășurate în hârtie de filtrat și vr-o 30 de capse. Cantitatea de fulminant era îndestulătoare pentru a face să sară edificiul în aer și pentru a săpa în pământ o gaură de 15 metri. Se presupune, că autorul pachetului este sau un doctor din Tulon sau un ampoiăat al acestui oraș; el și-a sburat creierii.

Sir Henry Drumond Wolf a fost numit ambasador al mării Britanii la București, în locul lui Hitrov, care a fost numit după cum am amintit, în aceeași calitate la Teheran.

Musica crășenă va da mâne în 30 Iulie n. c. un concert în grădina hotelului „Pomul verde“. Intre alte piese se vor cânta: „Ouvertură la „Athalia“ de Mendelsohn, „Am Meerstrand“ im-promptu pentru harfa de Oberthur (D-șora Fanny Spachta.) „Doi ochi“ de Ventura „*Träum eines Reservisten*“ piesă militară de C. M. Ziehrert. Această piesă este foarte interesantă. Cuprinsul pe scurt e următorul: Intr'o sără sta un rezervist în atelierul său. După aceea se duce în cărciumă la o nuntă, unde-și petrece bine, apoi se întorțe acasă și adorme visând că a fost chemat în serviciu activ, cu ia parte la manevre, la defilare etc. Intr'aceea se făc dimineața, și un copil al rezervistului deșteptă pe tatăl său din somn. Rezervistul se pune apoi pe lucru, fiind vesel că totuși a fost numai un vis.

Cercul Sidoli. Producțiunea de a sără a fost foarte interesantă și cu un program variat. Amintim între altele pe elefantul „Blondin“, care a mers pe un velociped, punându în uimire publicul de față. Astăzi sera va fi reprezentațiune de gala în beneficiul lui Teodor Strakay.

În salonul stereoscop se vor vedea astăzi peisaje din Svedia, Danimarcă, Rusia și America nordică. Mâne și poimâne se va vedea: Vița și patimele lui Isus Christos și Roma cu monumentele sale.

Foc. În Săcele s'a aprins alături sera cătră 8 ore o șură și în scurt timp a ars până în fundament. Causa incidentului încă nu o șim.

Incendiu mare. Din Petersburg se telegrafază: Orașul Sengilei din guvernământul Sunbirk (Rusia) a ars cu totul; 6000 de locuitori stau în câmp fără adăpost; 18 persoane au ars. Paguba e foarte mare.

Din diecesa Orății mari.

În Iunie a. c. am primit dela un amic al nostru vestea plăcută, că Patronul institutului nostru cultural din Beiuș a fost reprezentat la „esamenul de maturitate“ prin d-lă Canonic și Abate *Pavlu Vela*.

Acesta înștiințare n'a putut să producă în soții noștri de principiu, cari se interesează de sorțea și ferioarea institutelor noastre culturale, de cătă o impresiune plăcută.

Bucuria noastră de astă-dată însă e cu atât mai mare pentru-că bunul Dumneșu ne a făcut și pe noi demni de a vedea fructele îmbucurătoare ce le așteptasem, ca să producă discuțiunea

energică, der foarte obiectivă, provocată în timpul din urmă și în momentul suprem în diaristica română, în interesul pur al adevărului și cu dorința și cu scopul unic de a vedea salvat caracterul „național român“ al institutului nostru cultural pe basa literelor fundaționale și a legilor existente, aduse de dieta ungară și sancționate de monarhul nostru.

Și într adevăr cine se nu simț bucuria în sufletul său, când vede de o parte sēmțlă națională deșteptată din letargia seculară în Clerul nostru, care aș, ca o santinelă falnică cu ochi ageri și cu noptea la pândă pentru apărarea celui mai scump tesaur al său, a institutelor sale culturale naționale? Cine se nu sēmță deplină bucuria în sufletul său deșteptat spre un falnic viitor, când vede, că după o *apathia nemai pomenită și atătă de îndelungată*, frânele conducerei crescerei și a educațiunii tinerimei le ia în mână însuși Patronul pregrațios al acelu institut, care mai înainte prin dec de ani a fost lăsat pradă exploatării celor mai aprigi dușmani ai cultului nostru național?

Și într adevăr, decă vom repriva istoria timpurilor celor mai de-apropie, ne vom convinge pe deplin, că atitudinea guvernului și a clerului diecesan față cu institutelor lor proprie a fost cea mai indiferentă și regretabilă. Anume: Privind și esaminând mai de aproape atitudinea guvernelor hierarhice latine față cu institutelor și corporațiunile lor didactice; ba considerând chiar și atitudinea guvernului Mitropolită din Blășiu față cu institutelor diecesane, ne vom convinge, că relațiunile ce domnesc și aș între acești factori puternici diecesani sunt cele mai favorabile, eră corporațiunile didactice se bucură de încrederea perfectă a superiorității lor, care în interesul educațiunii și al instrucțiunii neapărat de lipsă. Nu putem afirma acesta — *durere* — și despre factorii diecesi Orății Mari.

La noi între guvernul diecesan, corpul didactic și între clerul nostru a domnit și domnesce încă și astăzi o neînțelegere regretabilă și nefericită. Profesorii institutului nostru nu numai că au fost huiduiți ca nise „făcători de răle“ înaintea lumii întregi, batjocuriți de totă lumea, chiar și de ai săi; neapărat de nimeni nici de guvernul diecesan, după cum s'a vădit îndestul din corespondențele publicate în timpul mai din urmă, ci și astăzi sunt tractați ca străini ca și cum corpul profesoral nu ar face parte distinsă din clerul diecesan.

La noi membrii corpului didactic,

deși, afară de calificațiunea preoțescă, se bucură de o calificațiune mai înaltă academică, totuși nici în trecut nici astăzi nu au altă trecere înaintea guvernului și clerului diecesan decât simpli preoți. Ce se argumentează îndestul prin următoarele casuri triste: Mihail Băndiciu, după ce a funcționat ca profesor neobosit, fiind îngreunat cu o familie numărăsă pentru asigurarea existenței familiei sale a cerut beneficiu preoțesc conform serviciului prestat, deorece însă cererei, din diferite considerări nu s'a putut satisface, a fost necesitat să se demisioneze ca profesor și să lase a fi ales o notar, precum a și fost ales la Vasou (comitatul Bihor); numai după acest fapt intristător fu numit preot la o parohie de dōmne ajut la Dindilegu. (veđi programa gimn. din Beiuș 1890 pag. 34.)

Ioan S. Sălăgian, înteuil profesor care a depus censura profesională înaintea comisiunii esaminătoare din Budapesta; după un serviciu de 14 ani demn de totă lauda fu dispus asemenea la o parohie modestă din Motinul mic, cu care fu imbiat înocă fiind teolog absolvent; unde apoi constrins de împregiurări grele s'a și adăpostit (veđi programa gimn. de Beiuș 1890 pag. 35.)

Însă nu e mai favorabilă sorțea profesorilor noștri dela Beiuș nici astăzi când toți se bucură de aceeași calificațiune, ca și or care profesor de stat. Beiușii înocă și astăzi sunt împinați din partea superiorității lor cu dicala „*că ore pōte să iēsă ceva bun din Beiuș?*“ ș. c. l. Așa era și sună de bineveduți domni profesori din Beiuș în semn de recunoștință pentru serviciile ce le prestă cu mare abnegare pe altariul națiunii!

Deră nu era mai îmbucurătoare nici sorțea tinerimei ce 'și termina studiile în institutul „diecesan“.

Studentii din gimnaziul din Beiuș treceau de „nula“ înaintea d-lor din Orade, cari deși fiind omni cu carte și erudiți, sciau foarte bine, cumcă gimnaziul „diecesan“ este supus supra-inspecțiunii statului ca și gimnaziul domnilor premonstratensi din Orade, care era frecventat de tinerimea română seminarială, deși sciau foarte bine, că prin urmare în Beiuș înocă se depun esamenele de maturitate tot înaintea aceluiaș inspector superior de șoole medii; totuși se afirma din partea guvernului și a clerului diecesan de pe acele timpuri, că cel mai slab student din Orade valoră ca cel mai bun din Beiuș. Acesta se dovedesce îndestul prin trista împregiurare, că ocașiunea concursurilor diecesane ce se

olă cu apă și stropi cățiva picuri de apă rece peste fața damei.

Un risu răgușit și diferite cuvinte fără legătură răgușiră și apoi întrebă „unde mă aflu?“ — Revenindu-și în fire îndată își dobendi și facultatea de aș aduce aminte.

— „Dumneșule!“ strigă ea spăriată pipăindu se la pept și căutând iute cu degetele hârtia ascunsă. „Unde mă aflu? Ce vreu cu mine aici? Au năvălit asupra mea, ca să mă despōie! — Voiu implora spriginul Franței, decă o femeie se maltratăză astfel în chipul cel mai mișelesc.“

— „Te înșeli, dōmnă, s'eu aiurezi,“ duse doctorul cel mic. „Casa această, în care te-au adus când te-au găsit pe stradă, este casă privată și nu-i trumos ca stăpânului să i-se facă imputări pentru fapta lui nobilă.“

„Numele meu este Dr. Berthier, cunoscut în întreg arondimentul. M'au chemat să dau ajutor unei femei, după cum se presupunea, nenorocit. Eu mi-am făcut datoria, der nu cred să fiu eu acela pe care să ai dreptul de-al atinge cu grobianități d-tale. D-ta uiți, fără îndoială,

că te aș pe pământul Franței, și visezi, că te aș pe stepele Ucrainei, unde probabil, poți tracta astfel cu iobagii, der nu cu omni culti. Vă salut!“

Înaintea de ce agrăita s'ar fi putut reculege din perplexitatea ei, mica figură a doctorului dispăruse pe ușă.

— „Durere, trebuie să mărturisesc, că tonul pe care ai început d-ta, dōmnă, nici mie nu-mi place,“ se auđi dicens un al doilea individ, ce se ivi în acel moment, făcând un compliment înaintea contesei.

Intr'aceea contesa își revenise deplin în or. La moment înțelese, în ce situați se așă.

— „Unde mă aflu?“ strigă ea cu voce poruncitoare. „Cine ești d-ta? vreu să es d'aci! S'eu! S'eu! S'eu! Deschide-mi ușa și lasă-mă liberă, ori...“

Omul abia acum băgă de sēmă, că damă iritată a scos din busunarul hainei un revolver, a căru țevă o îndreptă asupra lui.

Ea păși spre ușă.

Necunoscutul o opresce.

— „În două minute îți stă trăsura

d-tale la dispoziți,“ duse el hotărit.

— „N'am lipsă nici d'o trăsura, drumul meu îl voi numeri și fără trăsura. Înățuri! d'icou eu“

Încă-odată ridică arma amenințând și o îndreptă asupra necunoscutului. Abunăsēmă mai mult emoțiunea i-a apropiat degetul de cocoș, destul, că la vorba din urmă, care sbură șuerându peste buzele ei, pocni arma și sgomotul ei se mestecă cu sgomotul de voc de pe coridor, din cari, în momentul acesta, s'a putut auđi limpede nnumele: „Magdalena!“

III. O nopte rară.

Pe când se petreceau întâmplările amintite, Contele Czrynowsky ședea în „clubul rusesc“ și asculta pe un tiner, care se trudea în tot chipul să convingă pe cei din jurul său despre corectitatea părerilor sale.

— „Noi, continuă el, trebuie să ne unim cu acele elemente din viața poporului, cari dela întemeierea puterii moscovite, n'au încetat nici-odată de-a protesta, nu cu vorbe, ci cu fapte, în contra a tot ce a stat direct sau indirect în legătură cu această putere,

în contra nobilimei, a funcționarilor, a preoției și a cămătării neguțatoresc. Organizațiunea noastră, tot scopul nostru, consistă în aceea, ca elementele inimice opuse acelei puteri să le unim într'un complex tare, neinvins, să le prefacem într'un aparat de răsturnare. Istoria rusesă are numai două epoce, tōte celelalte nu sunt istoria rusesă; numai în aceste două momente istorice a trăit poporul ruses în epoca Stenica Rasin și în epoca lui Pugacev. Ținta noastră este o resturnare generală, fără cruțare a celor existente; ce va eși din răsturnare, este trēba generațiilor viitoare. Sub revoluți poporului, nu înțelegem o revoluție de care cunōșce Europa până acum, care, fără a trece peste granițele tradițiunii, ale proprietății, ale așa numitei civilizațiunii cu morală, s'a îndestulit cu schimbarea de forme politice. Pe popor îl pōte mântui numai acea revoluțiune, care smulge cu rădăcină cu tot or ce putere de stat și nimicesce tōte tradițiunile de stat, este clasele din Rusia... Revoluționarul este un om, care a făcut un vot; pentru el nu există nici interese proprii

țineau pentru primirea teologilor, cei mai buni studenți din Beiuș, fiindu-născuți chiar în diecesă noastră au fost respinși față de alți debili, cari și-au terminat studiile în gimnasiul dela Oradea mare.

În contra acestor gravamine și acuzări nefundate față de gimnasiul „diecesan” din Beiuș pledază ați clar, ca rațele sôrelui, acea pleiadă strălucită de bărbați erudiți, cari parte ca fii ai diecesei Orăzii Mari, — constrânși de împregiurările amintite ași părăsi diecesă lor, parte ca învățacei ai acestui institutului desconsiderat de ai săi, ați sunt fală și decorea institutului nostru cultural și apostolul adevărat și devotați cauzelor noastre naționale pe diversele cariere ce le ocupă în societate.

(Va urma.)

Program

pentru adunarea generală a XXX-a a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, care se va ține în 4/16 Augustă n. 1891 și zilele următoare în Hațeg.

Ședința I-a Duminică în 4/16 Augustă 1891.

1. Deschiderea ședinței prin presiul ordinărilor la 10 ore a. m. în localul, ce se va destina în acest scop.

2. Esmierea unei comisii de 3 pentru încasarea de taxe dela membrii vechi și dela cei, cari se vor înscrie de nou.

3. Apelul nominal al membrilor Asociațiunii, cari au dreptul a participa cu votul decisiv la desbaterile adunării.

4. Raportul general al comitetului despre activitatea lui în decursul anului 1890 împreună cu acuzele aceluia.

5. Raportul comisiei de înscrieri.

6. Insinuarea propunerilor și eventualelor interpelări pentru ca în a doua ședință să pôtă fi date în discuțiune și să nu se pôtă dice că i-s-a făcută ouiva surprindere.

7. Alegerea unei comisii de 3 pentru esaminarea rațiociniului pro 1890 și a proiectului de budget pro 1892 și a altei comisii de 3 pentru esaminarea raportului general al comitetului și a eventualelor propuneri.

8. Cetirea eventualelor disertațiuni decât acelea au fost insinuate cel puțin cu 24 de ore mai înainte la comitet, respective la presidiu.

Ședința a II-a, Luni în 5/17 Augustă 1891.

1. Verificarea protocolului din ședința I.

2. Raportul comisunilor esmise în ședința I.

3. Alegerea unui membru odinăr în comitet pentru restul periodului 1890—1893.

4. Defigerea locului pentru viitoare adunare generală.

nic simț, nici înclinare, el însuși n'are nici un nume, pentru el nu există rudenie, amicitie, iubire, generositate, nici ohiar simț de onoare...⁴

Cuvintele din urmă vorbitorul le pronunță cu un patos declamatoric. El nu s'a înșelat în efect, pentru că un aplaus general al celor prezenți răsplătiră pe vorbitor.

Czrynowsky, o fire cu creștere nobilă din casa părintească, se cutremură fără voia. În chipul acesta încă n'a vădută el pășind nihilismul pe față. El a creșut până acum, că partida revoluționară lucră numai ca să depărteze scăderile esistente ale guvernului domnitor și să introducă ună regim condus de însuflețire mai nobilă. În această părere rătăcită s'a lăsat să fiă tras și el în vultorea mișcării, fără a se întreba la timp, unde o să ajungă?

Se făcuse nopțe și el doria să-și capete altfel de societate pentru petrecere. Afară de aceea promise un bilet ominoș, ce se părea a fi scris de o mână de femeie, care-l proovcă să mērgă la Cafē Veron.

De-o parte fiindu-i urit, de alta

5. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului din ședința a II-a

6. Încheierea ședințelor adunării generale.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ținută în Sibiu la 4 Iulie 1891.

George Barițiu m. p., Dr. I. Crișan m. p.,
președinte, secretar II.

Catastrofa din Saint-Mande.

La stațiunea Saint-Mande de pe linia căii ferate Vincennes-Paris s'a întâmplat în 27 c. o nenorocire dintre cele mai îngrozitoare. Trenul, ce venia de către Joinville, s'a ciocnit cu trenul de persoane, ce se afla la gara din Saint-Mande, cu o putere, care a pricinuit zdrobirea unui vagon de povară și a altor trei vagoane de persoane, cari fiind luminate cu gaz numai decât au luat foc.

În momentul, când s'au ciocnit trenurile, ocazul locomotivei ce venia spre gară, s'a spart și focul s'a vârsat ca o lavă pe vagoanele, ce se îngrămădiră unele peste altele, cari toate s'au aprins. Atunci s'au auzit strigăți desperați. Vagoanele, dintre cari unul era de clasa I, er două de clasa a II-a au fost pline cu călători, de asemenea și vagonul de povară. Fia-care vagon avea aproape 70 de persoane.

După scirile telegrafice, numărul celor răniți și morți nu se pôte încă constata cu positivitate. După o versiune, numărul morților ar fi 22, er al celor răniți 66, er după o altă versiune 49 morți și aproape la o sută greu răniți.

Familii întregi sunt nimioite. Morții sunt mutilați grozav, er răniții dau puțină speranță de revindecare. Dintre cei nenorociți, mulți au murit de arsură și mulți sunt mutilați de nu-i mai pôt cunoșce. La unii capetele sunt despicate de corp, er la alții mâinile și picioarele li sunt rupte. Cei morți și răniți se scot de sub ruinele vagoanelor într-o stare îngrozitoare. O scenă dintre cele mai sfâșiatore fu, când se prezentă la fața locului rudele și membrii familiilor celor nenorociți, cari își căutau unii pe părinți, alții pe frații ori pe alți amici, ori binefăcători ai lor. Pompierii, cari numai decât s'au prezentat la fața locului, au stins focul, der cu toate acestea cei mai mulți dintre cei răniți și morți au ars mai mult sau puțin. Nu s'a putut constata încă cine pôtă vina acestei nenorociri. În Paris domnesce o iritațiune mare din cauza acestei catastrofe.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Unimăt, (Sălagiu) Iulie 1891.

Stim. D-le Redactor! Pentru a dovedi până unde a ajuns șovinismul

aștitat de curiositate, se înduplecă a testa un motiv plausibil, pentru ca să se pôtă depărta.

— „Cafē Veron... Quai de Villy 34!” strigă un birjar, care și sbură ca gândul cu el.

Aici se adunase deja elita ôșpeților și se împărțise la diferite mese. O damă singură, întovărășită de un domn mai bătrân, ședea în fața intrării.

Acosta să fiă scriitorea biletului?... fără indoală, pentru că ochii ei se îndreptă la momentul asupra domnului, ce ședea lângă ea, și acesta aruncă, ca din întâmplare, câte-va priviri asupra celui ce intrase. În espresia feții lui se oglinda o surprindere bătătoare la ochi și a fost de lipsă ca dama să-l mai facă odată atent, înainte de a se reculege el și de a se scula cu reverință de pe scaun. Czrynowsky observase toate mișcările acestea, de aceea credea, că nu face un lucru contra etichetei, mergând direct către aceeași mesă.

Bătrânul se ridică și păși spre Czrynowsky.

(Va urma.)

unguresoș, voi aduce aici câteva casuri din părțile noastre:

În opidul Tășnad, între alți șovinisti se află și un avocat cu numele Mihály Károly. Nefind în Tășnad nici un avocat de-ai noștri, — afară de D-lă G. Filep, care însă de câțiva ani nu mai practică advocatura, — un Român din comuna Unimăt recuse la ajutorul acestui avocat „patriotic” căruia într-o cauză procesuală îi prezentă și un estras din matricula cununaților; fresce, că estrasul era scris în limba română, fiindcă și comuna Unimăt, afară de câteva lipitori de ale satului, e curată română, er cei pentru cari e făcut estrasul asemenea sunt Români. Șovinistul avocat însă cu nici un preț n'a vrut să primescă estrasul dela bietul Român, dîcînd, că lui în limba maghiară îi trebuie estrasul și nu în cea valahă, căci el nu sciă românește; venind acasă, bietul Român se căiesce protopopului și preotului său, cari i-au spus Românului, că mergînd îndărăt, să-i spună numitului avocat, că protopopul și preotul din Unimăt după lege numai în limba românească pôt să dea estrasele matriculari, fiindcă în această limbă sunt conduse matriculele, și în urmă să-l amenințe, că dacă nu va primi estrasul, va lua totă cauza dela el și o va da altui avocat din Tășnad, care va primi estrasul matricular și în limba română conform legii din 1868, căci protopopul și preotul din Unimăt de dragul șovinistilor Unguri nu se vor face călători de lege.

Spunîndu-i Românul nostru așa cam respicat șovinistului maghiaron cele de mai sus, acesta n'a mai dîșt cărcă, ci s'a învoit să primescă estrasul matricular și în limba română. Am amintit acestă casă, pentru ca să se vadă, că prin o procedere energetică cel puțin în câțva se pôt cînta și și poștele nesațioșe ale contrarilor noștri.

Altă casă. Un proprietar român din cercul pretorial al Tășnadului, avînd să trimită fiului său, care e student în Blașiu, banii de drum pentru a veni acasă pe timpul ferilor, mă rugă pe mine ca să scriu adresa. Eu prin mandatul postal am expedit banii și am măsurat obiceiul meu de până acum adresa am scris-o în limba română și am trimis banii împreună cu mandatul postal la unul dintre oficiile postale din jurul Tășnadului. Spre mai marea mea indignare însă mă pomenesc, că magistrul de poștă, — care cu câțiva ani mai înainte s'a nutrit cu prescură românească, fiind cantor învățător într-o parohie greco-catolică română din acestă jur, și care după-ce și-a lăpădat frumosul său nume românesc, a luat unul unguresc, care se sfîrșese cu „y”, trimite mandatul postal cu banii îndărăt cu observarea ca să se scrie pe unguresce suma banilor trimiși. Altădată, încă s'a scris româneș și totu acestă poștăș primi fără nici o observare, er acum, când era de tot urgent, fiindcă a treia di avé să plece din Blașiu studentul, căruia îi erau adresați banii, nu i-a primit, din cauză, că suma banilor, ca tot-deuna, așa nici acuma n'a fost scrisă în limba lui Árpád, ci în cea română. Ceea ce însă nu s'a primit la acestă oficiu postal mai mic, ce stă sub conducerea unui renegat, s'a primit la oficiul postal din Tășnad, ai cărui funcționari încă n'au ajuns cu șovinismul până la gradul renegatului din vorbă. Eu indignat de-o astfel de batjocură a drepturilor noastre, am mers la oficiul postal respectiv, unde întrebînd, că de ce s'a făcută această ilegalitate, mi-s'a răspuns, că acesta este o ordinațiune nouă (!) a nădravanului Baross. Cerînd însă ordinațiunea ca s'o cetesc, mi-s'a răspuns, că nu se sciă unde-i acuma, der de-altă dată mi-se va da. Mi-s'a promis însă, că preum de altădată, așa și în viitor vor fi

primiți, deși vor fi scriși româneșe (!!!) — Acuma să ivesce întrebarea, că ore unde-i ordinațiunea lui Baross? Se vede treba, că și aici a fost vorba numai de apucătură, care cu un „lasă-mă să te lasă” ar fi putut prinde rădăcină. Caută-ți însă, Române, dreptul și-l vei avé!

B.

Telegramele „Gaz. Trans.”

(Serviciul biroului de cor. din Pesta).

Genua, 29 Iulie. Litografu Kopke din Munsberg a vîndut Franței planurile fortificațiunilor dela litoral. El a fost arestat.

Londra, 29 Iulie. În camera comunelor declară primul lord al admiralității, că visita în Portsmouth a escadre franceze e un act spontan. (Aici unde petrece și regina Angliei a fost invitată flota franceză de a poposi la reîntorcerea sa în Franța).

Petersburg, 29 Iulie. La prîndul dat de marele principe Alexis, beu acesta în sănătatea lui Carnot și a flotei franceze. Ambasadorul francez toastă în sănătatea părechi împărătesei ruse, er admiralul Gervais în sănătatea flotei ruse.

Seghedin, 29 Iulie. La edificiul casei de păstrare, ce era în construcțiune, s'a surpat boltitura, luînd cu sine și 15 lucrători. Sunt 3 morți și 4 greu răniți.

Paris, 29 Iulie. Șeful stațiunii din Vincennes și mașinistul conductor au fost arestați, ca responsabili pentru catastrofa întemplată prin ciocnirea trenurilor.

DIVERSE.

Unde trăesc omenii mai mult? La întrebarea asta, s'a dat de mai multe ori un răspuns, care se confirmă ad: în Norvegia. Acolo în adevăr se găsc o mulțime de omeni, cari au trecut de 100 de ani. Se găsc astfel și pe aici, însă foarte rari. În Norvegia, afară de copii, cari sunt espusi la mai multe bôle, ajunge lesne ori-cine la vârsta de 90 de ani. Etă ultimele cifre, pe care le publică biroul oficial de statistică din Norvegia: Durata mijlocie a vieții în Norvegia pentru bărbați, este de 48 de ani 33 sutimi (întrînd în socotelă și copii) pe când în alte țeri e de 30 de ani. Pentru femei ea este de 51 de ani 30 de sutimi, er pentru amîndouă securile de 49 de ani 77 de sutimi. Directorul biroului constată că în ultimii ani lungimea vieții a mai crescut cu ceva și conchide astfel: „Decă mortalitatea este cu 17 la sută mai mică ca în centrul și apusul Europei, asta se datoreșe faptului, că la noi mor mai puțin copii decât în celelalte țeri. În schimb însă năcerile nu sunt așa dese, ceea ce face ca populația țerei să nu creșcă peste măsură.”

Napoleon I și doctorul. Napoleon Bonaparte într-o di primi visita doctorului atașat pe lângă persoana sa; era în cabinetul de lucru. Cum îl vede, îl măsoră din cap până în picioare și îi pune următoarea întrebare: — Doctore, cam câte suflete ai trimis pe lumea cealaltă? — Maiestate, răspunde doctorul după ce făcu ore-care socotelă, cam cu 300,000 mai puțin ca Maiestatea Văstră, cu deosebire că, eu, nu m'am amestecat și în clientela străin.

În institutul de băeți „Cultura” din orașul Buzeu (România) fiind vacant

un post de profesor-pedagog, se aduce la cunoștința doritorilor de a ocupa un asemenea post. Condițiuni avantajoșe. A se adresa la Direcțiunea Institutului.

Directorul, I. Bogațiuanu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interinal: Gregoriu Maior.

Cursul pletel Braşov.

din 29 Iulie st. n. 1891

Table with exchange rates for various currencies and goods like Banconote românești, Argintă românească, etc.

Cursul la bursa din Viena.

din 28 Iulie a. c. 1891

Table with financial data from the Vienna stock exchange, including gold and silver rents, interest rates, and various securities.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţul abonamentului este:

Table showing subscription rates for Austro-Ungary: Pe trei luni, Pe şese luni, Pe un an.

Pentru România şi străinătate:

Table showing subscription rates for Romania and abroad: Pe trei luni, Pe şese luni, Pe un an.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing Sunday subscription rates for Austro-Ungary: Pe an, Pe şese luni, Pe trei luni.

Pentru România şi străinătate:

Table showing Sunday subscription rates for Romania and abroad: Pe an, Pe şese luni, Pe trei luni.

Abonamentele se fac mai uşor şi mai repede prin mandate poştale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Ca vîndătoare

se caută o fată dintr'o familie bună românească, ocupaţiunea va fi durabilă.

Acele, cari ştiu vorbi nemţese şi au mai fost vîndătoare, sunt preferite.

Ofertele scrise cu mîna proprie sînt a se trimite la administraţiunea acestei foi sub cifra „Credincioasă şi solidă“.

641,3-1

Un practicanţu

séu ucenic se primesce în băcănیا N. Grădinaru Strada Neğră, No. 1.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, şi în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 20 Iulie 1891.

Large table with train schedules between Budapest, Braşov, and other cities, including departure and arrival times for various train types.

Nota: Numerii încadraţi cu linii gróse însemnăză orele de noapte.